

© MAARIT KYTÖHARJU

SELLO SOITARTARINOITA

Teknis-musiikillinen perusta on raudanluja, nyt Paulon sellokilpailun voittaja **BRANNON CHO** haluaa keskittyä kommunikoimaan soitollaan entistä paremmin yleisön kanssa.

AMERIKKALAISEN **Brannon Chon** voitto lokakuun lopussa järjestetyssä Paulon sellokilpailussa ei ollut yllätys, mutta korkea taso piti silti vaihtoehdot loppuun asti avoimina. Finaalissa kuultiin **Prokofjevin Sinfonia concertantesta** kolme esitystä, joista Cho oli selkeästi paras eheällä ja mielikuvitukseksella soitollaan.

”En olisi soittanut teosta missään muualla samoin kuin Helsingissä, sillä kaupunki ja sen kylmä ilmasto ja arkkitehtuuri veivät mielikuvani heti Prokofjevin ajan Leningradiin”, hän kertoo.

”Teoksessa kuuluu kaupungin historia, sen konfliktit, veri ja kyynelät, jotka olivat samalla osa Prokofjevin elämää. Näihin kylmiin kuviin sekoittuu sitten säveltäjän balettien askelia, kuten *Romeon ja Julian* lyyristä romanttisuutta mutta myös *Pekka ja susi* -sadun sarkastisuutta.”

Cho pyrkii aina ottamaan selvää säveltäjien persoonasta ja elämästä, sillä ne antavat aineksia tulkintoihin.

”Prokofjev kirjoitti sukulaisilleen kirjeitä, jotka olivat täynnä hauskoja vitsejä. Hän oli selvästikin humoristinen mies. Kaikki tämä kuuluu *Sinfonia concertantessa*.”

Paulon sellokilpailun tunnelma oli Chon mielestä erinomainen: ”Se tuntui minusta enemmänkin sellofestivaalilta, jossa yleisö ja muut kilpailijat seuraavat tukien ja kannustaen eikä niinkään mitattikku kädessä vertaillen.”

Korostuuko tekninen puoli kuitenkin joskus musiikkikilpailuissa? ”Se on yksi aspekti muiden joukossa. Tällä tasolla soitto tarvitsee solidin teknisen perustan, jotta olisi vapaus ilmaista itseään. Se on kuin talon rakennus: ellei perusta ole kunnossa, talo ei ole kestävä. Itselleni tärkeintä on kuitenkin koskettaa yleisöä ja kommunikoida. Se pitää sisällään myös kunnioituksen partituuria ja säveltäjän tarkoituksia kohtaan.”

Miten tietoista tuo kommunikointi voi olla?

”Eiköhän se lähde siitä, että ensin löytää musiikista jotain sel-laista, joka koskettaa syvästi soittajaa itseään. Sitten täytyy yrittää asettaa itsensä ulkopuolelle ja kuvitella, mitä yleisö tuntee ja haluaa kuulla. Tämä vaatii kokemusta. Täytyy aistia yleisön reaktiot ja ottaa tilanne haltuun”, Cho pohdiskelee.

”Nykyinen opettajani **Laurence Lesser** Bostonin yliopistossa on puhunut näistä asioista paljon. Hän on opettanut minua ajoittamaan asioita oikein ja kuuntelemaan itseäni ulkoapäin. Samalla hän on kannustanut minua uskomaan soitossa sydämeeni ilman että kaikkia asioita erittelee järjellä.”

Lesserin ansioksi Cho sanoo myös oikean käden rentouttamisen ja soinnin syventämisen. Pohjan soittamiselle rakensi kuitenkin tanskalainen **Hans Jørgen Jensen**, jonka opissa hän oli 11-vuotiaasta lähtien.

”Hän oli todella vaativa, mutta siltä pohjalta pystyin löytämään musiikillisen vapauden. Hänen jälkeensä opiskelin **Frans Helmerssonin** johdolla. Hän puhui aina väreistä ja siitä kirjosta, mitä yksikin sävel voi sisältää. Hän soitatti samoja fraaseja aina eri tavoilla muttei, koskaan sanonut, mikä tapa on paras. Aina piti ajatella itse ja löytää oma tie. Se tuntui alussa rankalta.”

Cho kertoo pyrkineensä alusta asti solistiksi, eikä hänellä nuorena soittanut oppilaitosten orkestereissa kuten useimmat. Myöhemmin hän on kuitenkin löytänyt kamarimusiikin ja saanut muiden kanssa tekemisestä paljon lisää inspiraatiota soitolleen.

”Jousikvartettokirjallisuus on niin valtava, että sitä voisi opiskella elämänsä. Kamarimusiikki opettaa kuuntelemista ja kokonaisuuden kannattelua.”

Bachin soolosellosarjoja ei Paulon kilpailussa ollut alkuerien pakollisena, kuten usein, vaan niiden osia sai valita finaalikonsertin encore-numeroiksi. Periodiliike ei ole suuremmin Chon ajatteluun vaikuttanut. ”Koen tärkeämmäksi ajatella musiikin sanomaa ja karaktääriä – onko kyseessä tanssi, fantasia vai rukous – kuin sitä, miten sitä on joskus ennen soitettu.”

Chon vanhemmat ovat Koreasta. Korean kieltä hän puhuu pääasiassa perheensä kanssa. ”En osaa muuta syytä sanoa korealaisten muusikoiden menetykselle kuin se, että siellä aloitetaan opiskelu todella varhain ja satsataan siihen kunnolla. Useimmille on itsestäänselvyys lähteä Eurooppaan tai Amerikkaan syventämään suhdetta musiikin kieleen.”

Brannon Cho tulee seuraavan kerran Suomeen jo tammikuussa, jolloin hän soittaa Kymi Sinfoniettan solistina (9. ja 10.1.) Sen jälkeen hän esiintyy 2. helmikuuta Musiikkitalossa **Martti Rousin** mestariluokan konsertissa. ■

PAULON SELLOKILPAILUN TULOKSET:

I palkinto 20 000 €
Brannon Cho (Yhdysvallat)

II palkinto 15 000 €
Zlatomir Fung (Yhdysvallat) & **Minji Kim** (Etelä-Korea)

III palkinto 12 000 €

IV palkinto 3 000 €
Bryan Cheng (Kanada), **Leonardo Chiodo** (Suomi),
Timotheos Petrin (Kreikka)